

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

ADVENT

*Magányos lélek
neszez az éjben.
Ha lepelben járna,
csak feketében.
Madárrá lenni
ereje nincs már,
nyílik a föld,
pusztul a kincstár.*

*Eszmél a lélek,
reped a gyásza,
gyertyányi fényt
vajúdik világra.
Ébred a szél,
kihűlnek a vermek,
s az alagút végén
ott áll a gyermek.*

*Hogy meg ne fázna,
Éganya-szötte
pendelyt adott rá
gondviselője.
Két szeme kigyúl
és lelkétől áldott
meleggel tölti
fel a világot.*